

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 30 Kwietnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 21 kwietnia.

Gazeta sankt-petersburska umieściła następujący, Najwyższy reskrypt JEHO CESARSKIEY MOŚCI, do Wielkiego Szambelana Nariszkina:

Alexandrze Lwowiczu! Przychylając się do prośby waszey, uwalniam was za granicę do wyleczenia się z choroby. Pragnę, ażeby oddalenie się to, posłużyło mu ku osłodzeniu żalonych waszych wspomnień i do poprawienia zepsutego zdrowia. Przez czas tego oddalenia zostawiam wam prawo pobierania zupełney płacy i utrzymania, które zwyczajnie pobieracie. Zostają ku wam przychylnym.

Na autentyku podpisano własną JEHO CESARSKIEY MOŚCI ręką:

W Sankt-Petersburgu
dnia 17 kwietnia 1823.

ALEXANDER.

W Najwyższych ukazach JEHO CESARSKIEY MOŚCI do Rządzącego Senatu wydanych wyrażono:

D. 14 marca Wielki Szambelan Naryszkin podał do NAS najpoddaniejszą prośbę, iż on wszystkie swoje interesa i majątki, oddał w zarządzenie synów swoich Jenerał Majora Lwa, i marszałka dworu Cyrillego Naryszkinów, na tych warunkach i układach, które oni sami ułożyli i za spólną zgodą na siebie przyjęli; ku pomocy zaś ich zaaprofil rzezywistego radcę tajnego Xiążęcia Łobanowa Rosłowskiego i Radcę tajnego Stołypina, z wolnością w późniejszym czasie, jeśli potrzebę uznają, wybrać i trzecią osobę dla złożenia kommissyi podług swojej uwagi z tem, iż obowiązkiem tey kommissyi będzie pilnować, ażeby pobierane z majątków dochody, równie i te summy, które będą zebrane z sprzedaży pewney części majątku, obracane były szczególniej na zaspokojenie zobowiązań, zabezpieczonych na tych majątkach. Uwazając, iż ustanowienie tey kommissyi czyni się szczególniej dla bliższego starania około rychłego wypłacenia opartych na majątku Nariszkina długów i dalszych jego zobowiązań, i że kommissyja ta w zaspokojeniu kredytorów ma działać nie inaczej, tylko zgodnie z będącemi prawami, Nr nie znajdujemy przeszkody do utwierdzenia tego układu i dla tego ROZKAZUJEMY Rządzącemu Senatowi, względem przywiedzenia ich do skutku, uczynić należyte rozporządzenie.

D. 11 marca. Radca tytularny Teodor Starców, który był sędzią w drugim departamencie nadwornego sądu moskiewskiego, przy zupełnym na własną prośbę, dla podeszłego wieku i chorobitego stanu, uwolnieniu ze służby, w nagrodę więcey 40tu lat chwalebne w niey zostawania otrzymał pensyi dożywotniey zupełną dotąd pobieraną płacę po 450 rubli.

D. 14 marca. Akademik i professor zwyczajny Cesarzyski akademii medyko-chirurgicznej, radca stanu Szerer, przy uwolnieniu od akademii z przyczyny słabości zdrowia, z namięłociwszych względów na 18toletnią służbę w stopniu profesora, otrzymał pensyi dożywotniey po 1250 rubli na rok.

D. 17 marca. Radcy tytularni, którzy byli szlacheckimi asessorami w sądach powiatowych, w Gubernii Kazańskiej w powiecie Carewo-Kokszayskim Jan Rahinski; i w gubernii Wologodzkiej w powiecie Solwyczegockim Teodor Amnosów,

przy zupełnym uwolnieniu ze służby za wyżej 40 lat chwalebne w niey zostawanie, otrzymali w pensyi dożywotniey zupełną dotąd pobieraną płacę po 250 r. na rok.

Liczba okrętów w Rydze d. 20 kwietnia przybyłych 90, wyszłych 4.

Kurs petersburski dnia 17 kwietnia: dukat holenderski nowy 11 r. 90 kop. Zmiana złota 2 r 87½ kop. Zmiana sr. 2 rub. 73 kop.

Nieustający dochod kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po — — — 99½
68 brzęczącą monetą — — — 96½
58 takąż - - - - - 80 } procentow.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 3 maja.

(z Kurjera Warszawskiego.)

Dnia 3 b. m. stolica tuteysza obchodziła uroczyste rocznicę Urodzin N. Wielkiego Xięcia ALEXANDRA MIKOŁAJEWICZA, oraz Imieniny N. Matki JEHO, Wielkiej Xiężney ALEXANDRY FEDOROWNEJ, przez solenne nabożeństwo, odprawione w kościele metropolitalnym s. Jana, gdzie w obecności Władz Rządowych, JW. JX. Biskup Manugiewicz miał mszę s., po której zaintonował *Te Deum*.

JO. Xiążę Namiestnik Królewski, wczora po południu powrócił do Warszawy.

Niewszystkie tegoroczne kalendarze doniosły, że w tym roku uroczystość s. Stanisława, patrona Królestwa Polskiego, przypada, nie jak zwykle d. 8 maja, lecz nazajutrz, to jest d. 9, a to z przyczyny, iż na dzień 8 przypada uroczystość *Wniebowstąpienia Pańskiego*. Przeto w następujące czwartek i piątek są święta uroczyste.

Obszerny dziedziniec między pałacem rządowym, *Krasińskich* zwanym, a wielkim teatrem, będzie tego lata wybrukowany, robota wkrótce się rozpocznie.

W planie do 24 klasy loteryi klassycznej wyrażono, iż pierwszy numer, wyciągnięty z koła zaraz po numerze wygrywającym zł. 150,000, wygrywa pałac, przez co zdarzyć się może dla wygrywającego ten szczęśliwy przypadek, że obok wygrania pałacu, i summy 25,000 zł., wygra także złotych 100,000.

Niedawno w kościele tutejszym ewangelickim wyznania reformowanego, podczas nabożeństwa w niedzielę, został ochrzczony starozakonny Goldsztein, któremu dano imię *Mikołaj*. Obrzęd chrztu s. dopełnił JW. X. Diehl, *superintendent* jeneralny kościołow ewangelickich wyznania reformowanego. Chrzesnymi rodzicami byli JW. Bronikowski Senator kasztelan i W. Gronow, probierz i intendent machin w *Mennicy*.

MIASTO WOLNE KRAKÓW.

(z Kurjera Warszawskiego.)

Dnia 23 kwietnia na ogólnym zgromadzeniu akademickim wszystkich pięciu wydziałow, obrano sekretne kreskami jednomyślnie rektorem tutejszego uniwersytetu jagiellońskiego, JW. Józefa Hrabiego *Zaluskiego*.

Wyszli tu okolnik rządowy do wszystkich woytów gmin miejskich, zakazujący stolarzom pod karą zł. 18, wystawiania na sprzedaż publiczną trumien, lecz żeby na przyszłość przed mieszkańcami swojemi, zawieszali tylko szyldy, zwyczajne wszystkim rzemieślnikom.

Wkrótce mamy nadzieję ogłosić pomyślną wiadomość dla Krakowa względem handlu.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 21 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Ucichło znowu o wyjeździe Króla Jmci Neapolitańskiego z tutejszej stolicy. Słychać, iż Monarcha ten chce tu czekać dalszych wypadków wojny z Hiszpanią, która bez wątpienia prędko się ukończy.

P R U S S Y.

Berlin dnia 26 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Niedawno wyjechał rząd gabinetowy austriacki do Wiednia.

Dnia 21 b. m. umarł tu na apoplexyę radca regencyi Husarzewski, który od r. 1810 pracował w tutejszym sądzie kameralnym i szczególniej się przyłożył do poprawy urządzenia hipotek.

N I E M C Y.

Od brzegów Menu dnia 15 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Seymowi weymarskiemu podano projekt do prawa, względem powinności służenia w wojsku. Na przełożenie konwentu XX. Karmelitów bosych w Würzburgu, Oyciec ś. pozwolił im nosić trzewiki, pończochy i płócienne koszule, zamiast dawniejszych welnianych.

W Offenbach utworzył się wydział, złożony z osób wyznania mojżeszowego, w celu dawania wsparcia ubogim dzieciom żydowskim, okazującym chęć nauczania się pożytecznych rzemiosł. W roku zeszłym oddano 13 dzieci do rozmaitych rzemieślników, gdzie prócz tego uczyli się pisać, rysować it. d.

Utworzone w Norymbardze towarzystwo misyjne ustalo z rozkazu królewskiego: gdyż łatwo może szkodzić wewnętrznemu porządkowi, a członkom jego nietrudno jest znaleźć sposobność do rozszerzania wiary i moralności we własnym kraju.

Xiążę Leuchtenberski (Eugeniusz Beauharnois) zachorował niebezpiecznie pod koniec marca, tak dalece, iż jego małżonka (Królowna bawarska Augusta) i siostra (Xiążna St. Leu) przez 18 dni, ani na chwilę go nie odstępowały. Nareszcie dnia 16 b. m. przesiliła się choroba, i największe niebezpieczeństwo minęło. Sześcioro dzieci chorego Xiążęcia, między którymi była także przyszła małżonka Królewicza szwedzkiego, udały się o godzinie 8mej zrana do kościoła, i wraz z licznie zebranym ludem, złożyły dzięki Bogu, za ocalenie życia oycu.

Od brzegów Menu dnia 22 kwietnia.
(z teyże gazety.)

Słychać, iż d. 15 maja odprawi się w Monachium zaślubienie Xiążniczki Leuchtenbergskiej z Królewicem szwedzkim, którego Xiążę Karol ma zastąpić, i że wspomniona Xiążniczka wyjedzie d. 18 maja do Sztokolmu.

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 16 kwietnia
(z Gazety Rys. Zuschauer)

Gazeta Etoile wyraża: francuzkie wojsko nie pierwicy Ebro przechodzić będzie, aż Molitor do Arragonii, a Moncey do Katalonii, wkrcząc. Jenerał Mina nie może mieć więcej nad 4,000 regularnego wojska, i z tego żołnierze uciekają.

Kiedy Xiążę zgromadził wojsko pod St. Sebastian dla rozdawania nagród, np. Jenerałowi Burke krzyż, za odznaczenie się przy osadzeniu wzgórków, które w r. 1813 anglikom 5000 ludzi kosztowały, komendant twierdzy wymierzył ku temu miejscu armatę, 240 funtową, kula trafiła w dom, przed którym stał Xiążę, i zabiła wiele osób.

Gazeta Drapeau blanc mniemá, że hiszpani, za zbliżeniem się francuzów, z Katalonii i Nawarry ściągają się ku Saragossie, i że pod tém miastem do pierwszej bitwy przyydzie.

Taż gazeta ryzka pod d. 7 kwietnia z Pa-

ryża donosi: w niedostatku wiadomości od wojska pirenejskiego, mówią wiele o nowych regimentach, które mają być utworzone ku pomocy dla wojska wiary. A tak jeden w Niorł ma być utworzony pod imieniem strzelców wiary, a tu w Paryżu lekka kawalerya wojska wiary. Żołnierze, składający te regimenta, mają być uważani za szlachtę i oficerów, którzy w późniejszym czasie mają być przeznaczeni do służenia Królowi Ferdynandowi VII, jako gwardya szlachecka. Rozumie się, że rząd francuzki opłaca te regimenta. Słychać, że lekka kawalerya otrzymała rozkaz niepokazywania się w stolicy w mundurach.

D. 10 taż gazeta donosi: uważają za rzecz pewną, że partya przeciwna P. Villele, wcale jest słabą, i że rzeczony minister zostanie na czele rady. Pogłoski się rozchodzą o usunięciu się innych ministrów, jednak nie można o tém z pewnością twierdzić.

Taż gazeta pod d. 11 kwietnia donosi z Tuluzy. Piszą z Perpignan, iż kilka kolumn hiszpańskich konstytucjonistów zbliżyło się do granicy. — Mina miał główną kwaterę d. 3 w Vich.

D. 3 żołnierze wojska wiary, spotkawszy na naszym terytorjum jadącego z Pamiers kupca Roque, przyłożyli mu pistolet do piersi i zrabowali.

Paryż d. 18 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Arcy-Biskup w Tuluzie kazał odprawić 40stogodzinowe nabożeństwo, w celu uproszenia Boga o szczęśliwe powodzenie oręża francuzkiego.

Czytamy w Dzienniku Rozpraw co następuje: „Gdy w niektórych departamentach garska niechętnych śmie marzyć sobie o rozruchach, i obnierzłemi pogłoskami spokojność publiczną zaburzyć usiłuje, trzeba ją więc uwiaśdomic, iż władze dają wszędzie baczność na nią, i że jedynie w mądrém postępowaniu ocalenie znaleźć potrafi. Odebraliśmy dwa okoloiki, jeden Pana Chazelles, prefekta departamentu Morbihan, a drugi Pana Froitier de Bagneux, oba wydane do podprefektów i merów; ozywiają one ich gorliwość, i zwracają naysławniejszą ich uwagę na intrygi, któreby publiczney spokojności zaszkodzić mogły.“

Słychać, iż rząd nasz, nie prowadząc wojny z właściwą Hiszpanią, lecz tylko z tamiecznemi rewolucjonistami, nie będzie wydawał patentów kaprom, a nawet eskadry francuzkie mają tylko zabierać uzbrojone okręty hiszpańskie, nie tamując żeglugi okrętóm kupieckim. Mówią oraz, iż o tém postanowieniu doniesiono krajom, prowadzącym handel morski, z prośbą, aby także w portach swoich zakazały uzbrajać kaprów hiszpańskich, i przedawać w nich wszystkiego, co by te kapry zdobyć mogły.

Na onegdyszej radzie ministrów, odprawionej pod przewodnictwem samego Monarchy, minister wojny nie był obecny dla słabości zdrowia.

Żołnierze gwardyi narodowej, którzy d. 12 b. m. przed 9 laty, po wjeździe Monsieur do tutejszej stolicy, odprawiali przy nim służbę, obchodząc tę pamiątkę, dali d. 16 b. m. wspaniałą ucztę, a obecny oficer z głównego sztabu; Xiążęcia Angoulême, spełnił następujący toast: Oby Xiążę ten, ozdobiony nowym wawrzynem, powrócił wkrótce wpośród nas, i dowiodł Europie, iż pierwszy syn Francyi, jest także pierwszym jej wojownikiem.

Dnia 1 b. m. zasły rozruchy w domu poprawy w Montpellier, z powodu rozdawania roboty osadzoným tam ludziom, którzy nie chcieli jej przyjąć. Po kilkukrotném wzywaniu dozorców, aby byli posłusznymi, porwali się na sprowadzoną straż, a ta przymuszona do obrony, wystrzeliła i kilku więźniów raniła. Hersztów buntu oddano pod rozporządzenie jenerałnego prokuratora. Inspektor okazał wielką odwagę i przytomność umysłu.

Były kassyer teatralny Lefeure i zastępca jego Jacques zostali skazani na zapłacenie kary premieźney, pierwszzy 5000, a drugi 2000 franków. Oskarżono ich o lichwę: bo akterem dawali pieniądze na ich placę, a brali prowizyą po 6 od sta na miesiąc.

Umieszczona w gazetach niderlandzkich wiadomość, jakoby oficerowie francuzcy, połowę płacy biorący, popłynęli skrycie z 16stej dywizyi wojskowej do Anglii, jest zupełnie bezzasadną. Okazało się bowiem, iż jeden tylko oficer opuścił miejsce mieszkania swego.

Dzielnki pod napisem: *Opis podróży do Brukselli i Koblenz*, wydde powtórnie w przyszłym tygodniu, i będzie ozdobione wizerunkiem Monarchy, owczasowego *Monsieur*, kiedy przebrany uniknął hacznosci dozorców więzienia, oraz wizerunkiem zmarłego Xiążęcia, oswobodziciela jego, a owczasowego Hrabiego *d'Avaray*. Będzie oraz dołączona wiadomość historyczna o Hrabim *d'Avaray*.

Dnia 11 b. m. w izbie deputowanych odbywały się dalsze obrady względem budżetu ministerium oświecenia publicznego. Pan *Duvergier de Hauranne* radził wymazać 120,000 franków na wystawienie domu, gdzieby wysłużeni profesorowie mieszkali. Wszakże izba wniosek jego odrzuciła, i budżet tak, jak był podany, przyjęła. Na sessyi d. 12 b. m. zajęła się izba budżetem ministerium woyny, wynoszącym ogólnie, 189 milionów 739,000 franków. Kommissya radziła zmniejszyć go summą 4 miliony 500,000 franków. Przyjęto także ten budżet. Z kolei potem wzięto budżet ministerium morskiego, i podobnie go przyjęto.

Parż dnia 21 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu przez telegraf następujące wiadomości z *Bajonyi*:

Dnia 19 kwietnia. Major jeneralny do ministra woyny. Woysko nasze zajęło port i cytadelę *Gueteria*. Zabraliśmy 200 ludzi, między którymi jest 2ch półkowników i 10 oficerów, oraz 5 dział z zapasem żywnosci. Xiążę *Angouleme* jest w dobrym zdrowiu. Słychać, iż nieprzyjaciel zagwoździwszy działa, ustąpił z twierdzy *Pancorbo*; dnia 14 opuścił *Burgos*; władze tameczne oczekują woyska francuzkiego i postarały się o żywność dla niego. Znajdujemy wszędzie, jak najlepsze przyjęcie.

Dnia 20 kwietnia. W *Pancorbo* znaleźliśmy 51 dział z kulami i bombami. Główna kwatera jest w *Wittoryi*, gdzie Xiążę *Angouleme* z największym zapalem przyjęto.

Nadeszła oraz następująca wiadomość od woyska z *Wittoryi* pod d. 16 kwietnia: Im dalej posuwa się woysko nasze, tym lepiej bywa przyjmowane. Dywizya jenerala *Obert* zajmuje *Lograno*, a brygada dwuzyl jenerala *Molitor* stoi w *Tudela*. Xiążę *Reggio* odebrał rozkaz osadzenia *Brevessa* i *Pancorbo*. Brygada gwardyi ma iść do *Miranda*, a jenerał *Vallin* zajmuje *Burgos*. Woysko stanów opuściło d. 14 b. m. ostatnie to miasto. Z największą niecierpliwością oczekują tu przybycia Xiążę *Angouleme*.

Bezzasadną jest wiadomość, jakoby okręt hiszpański zabrał fregatę *la Guerriere*, która owszem d. 17 b. m. zawinęła do *Brest*.

Marszałek Xiążę *Reggio* wydał następujący rozkaz dzienny do 1go korpusu woyska, którym dowodzi:

W głównej kwaterze w *Villa Franca* d. 11 kwietnia 1825 r.

Woysko pierwszego korpusu dowie się zradością, iż Xiążę *Angouleme* polecił marszałkowi, naczelnemu dowódcy tegoż korpusu, aby oświadczył zadowolenie jego półkom, tudzież oficerom głównego sztabu, i oddziałom różney broni, z dywizyi jenerala *Bourke*, za stoczoną potyczkę z woyskiem hiszpańskim, które uczyniło wycieczkę z *St. Sebastian*. Świetne meztwo, jakie rzeczona dywizya w tem zdarzeniu okazała, jest przykładem, który całe woysko naśladuje, i tym wszystkim, którzy nas chcą zdradzić, dowiedzie, iż żołnierze francuzcy nie stracili ze swojej waleczności, jaką w tylu losunkach okazali, a która imie francuzkie, tak bardzo wstawiała. Biuletyn wojskowy ogłosi nazwiska tych, którzy się najwięcej popisali, a Xiążę *Angouleme* myśli im rozdać zasłużone nagrody. Marszałek, naczelnny dowódca, słuchając się za szczęśliwego, iż przy zaczęciu

kampanii oddaje takie pochwały woysku, zostającemu pod rozkazami jego, i widzi usprawiedliwione wszystkie nadzieje, jakie o niem powzięto.

Marszałek naczelnny dowódca (podpisany) *Oudinot*. Dzielnki paryzkie zawierają następujące wiadomości, odebrane z *Bajonyi* przez telegraf: „Przednia straż woyska francuzkiego spotkała d. 8 b. m. nieprzyaciela pod *Lograno*. Miasto to, bronione przez 600 ludzi, zdobyte nakoniec zostało po zwałowej walce. Jeden jenerał, 200 żołnierzy, chorągiew, tudzież znaczna ilość broni i taborów, dostała się w ręce nasze. Xiążę *Reggio* postępuje ku *Burgos*, a Xiążę *Angouleme* zabawi kilka dni w *Wittoryi*.

Wiadomości od woyska francuzkiego d. 17 kwietnia z głównej kwatery w *Wittoryi* brzmią jak następuje: „Mieszkańcy przyjmują nas z okrzykami: *Niech żyje Król! Niech żyje Francya!* Wszyscy noszą białe wstążki, i dostarczają nam wszelkich potrzeb, za co woysko im płaci. Najbardziejzi atoli dowodzi dobrego ducha panującego, iż nikt nie jest podeyrzany o zły sposób myślenia. Zdaje się, iż jenerał *Ballasteros* nie chce się spotkać nad rzeką *Ebro*. Za kilka dni oczekujemy bardzo ważnych wiadomości z *Madrytu*. Konstytucyoniści opuścili *Burgos*.

Strazburg dnia 12 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Drugi wielki park artylleryi uda się, ztąd wkrótce do woyska pirenejskiego. Przybywa tu wiele nowozaciężnych, częścią dla uzupełnienia artylleryi i piechoty, które ztąd wyszły, częścią dla utworzenia nowego półku. Półk dragonii, który z *Hagenau* w liczbie 300 ludzi ruszył do granicy hiszpańskiej, pozostał w *Kolmarze*, gdzie przez patrolowanie i inne obróty, zwyczajne w urywkowej woynie, sposobi się do walczenia z rewolucyonistami hiszpańskimi.

Bajonna dnia 12 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Drugi korpus woyska pod dowództwem Hrabiego *Molitor*, miał przejść dnia 10 b. m. granicę hiszpańską. Za przybyciem Xiążę *Angouleme* do *Irun*, dachowierństwo i władze gminne ztóryły mu hold uszanowania, a mieszkańcy obalili kamień konstytucyjny. *Eguja*, *Calderon* i *Erro*, członkowie junty hiszpańskiej, wyjechali d. 8 b. m. ztąd do głównej kwatery francuzkiej. *Karol Odonnel* i *Lozga* jeszcze tu bawią.

HISZPANJA.

Madryt dnia 5 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Ogłoszono tu, iż Król *Jmó* z rodziną swoją przybył d. 1 b. m. do *Andajor*, nie doznawszy najmniejszej nieprzyjemności w podróży. Mieszkańcy witali Monarchę okrzykami: *Niech żyje konstytucya! Niech żyje Król konstytucyjny!* Domy swoje oświecili i wieńcami z kwiatów ozdobili.

Od granic hiszpańskich dnia 15 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Woysko francuzkie zwolna postępuje na przód, aby żywność i potrzeby wojenne na czas zwożone być mogły. Z powodu drogłości owsa, przedsięwzięto używać tureckiej pszenicy do obroku.

Hiszpani nazywają wszędzie woysko nasze swemi oswobodzicielami.

W *Toloxie* przyjęto juntę, jak nayuprzeymiej; mieszkańcy i urzędnicy miejscowi towarzyszyli jej aż do mieszkań; lud zaś wydawał okrzyki: *Niech żyje Ferdynand, Religia i Król Francuzki!*

Xiążę *Angouleme* wszedł do Hiszpanii na czele 18 półków piechoty i 5 jazdy, otoczony świetnym głównym sztabem. W *Irun* wystawiono oswobodzicielem bramę tryumfalną.

Nieustannie padający deszcz popsuł drogi przy zachodnich Pireneach. W lazarecie wojskowym w *Bajonnie* jest przeszło 700 chorych żołnierzy francuzkich.

Z *Pampeluny* wzięto 2,000 woyska z tamecznej osady i użyto go do straży przy skarbach wprowadzonych do *Arragonii*; pozostała tylko miłośca, która nie ma ochoty opierać się francuzom

Łatwo więc można będzie zająć miasto, a nawet i cytadellę.

Wiadomości ze środka Hiszpanii, aczkolwiek niedokładne, zawierają jednak, iż wszędzie mieszkańcy okazują przychyłność ku rojalistom, a największy wstręt ku stanom.

Kilka okrętów wojennych francuzkich, krążyło przed portem *Bajonny*; co skłoniło korsarzy pod banderą hiszpańską do oddalenia się z tamecznego morza. Okręty francuzkie które się zatrzymały w porcie, wypłynęły teraz tam, dokąd są przeznaczone.

W *Bajonnie* przysposabiają wiele dział do oblężenia twierdzy *S. Sebastian*, która nie chce kapitulować. Osada tameczna odesłała wszystkie okręty, ażeby nie miała sposobności użycia ich do udania się na morze, gdyż postanowiła bronić się do ostatniego.

ANGLIA.

Londyn dnia 18 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Statki pocztowe płynące do *Lisbony*, zawijają będą do *Vigo*, i tym sposobem ułatwiać korespondencją z Hiszpanią. Statek *Calliope*, który d. 5 b. m. zjadł wypłynął, odprawi żeglugę w powyższym sposobie.

Dnia 14 b. m. Hrabia *Liverpool* w izbie wyższej, a Pan *Canning* w niższej, złożyli papiery, względem uczestnictwa Anglii do układów między Francją a Hiszpanią. Okazuje się z nich, iż Anglia postanowiła zachować neutralność, w wojnie między Francją a Hiszpanią.

TURCJA.

Stambuł dnia 25 marca.

(z *Dostrzegacza Austriackiego*.)

Ledwo trzy miesiące upłynęły po wielkiej klęsce, a już wznoszą się codziennie pod naszymi oczyma nowe gmachy i mieszkania, z równie nie-trwałych materiałów i z równym niedbalstwem stawiane, jak dawniejsze, zapewne dla tego, aby wybuchnąć mogącym pożarom pastwy nie zabrakło.

Oddalony z urzędu Wielki Wezyr, wybrał sobie miasto *Nikomedyja* za miejsce pobytu. Oddalenie jego nie ma żadnego związku ze stosunkami politycznymi. Sam czuł się niezdolnym, i w pewnej sprawie rozwodowej, w której jako sędzia miał wyrokować, popełnił błąd, co go zupełnie odstręczyło od spraw rządowych. Za dowód jego poczciwości przytaczają, iż, opuszczając urządowanie, nie posiadał więcej nad 50 piastrow majątku, tak dalece, iż nie miał o czem wyjechać. Sultan dowiedziawszy się o tem, kazał mu wyliczyć 20,000 piastrow, i wyznaczył mu 15,000 piastrow miesięcznej pensyi.

Pierwsze osoby ministeryum, najlepiej o tem sądzić mogące, mówią z naglejszym uszanowaniem o zaletach i zdatności *Alego*, następcy Wielkiego Wezyra. Przyszłość okaże, czy powzięte o nim mniemanie jest ugruntowane. To atoli pewna, iż kierowanie sprawami rządowymi rozpoczął według zgłębnionego planu, i z dokładnem przysposobieniem. Zdaje się, iż dotychczasowy *Reys Efendi* pozostanie na swoim urzędzie.

Nowy Wielki Wezyr ma w teraźniejszym Adze janczarów dzielną pomoc do utrzymania spokojności w stolicy. Trudno było dotąd doczekać się ohwili, w którejby janczarowie tak byli upokorzonymi i zupełnie posłusznymi, jak są w teraźniejszej epoce.

Ze strony Persyi zostały uczynione kroki względem układów o pokoy. Porta pragnie, aby te układy odbywały się w *Erzerum*.

Oddział floty Algiersko-Tunetańskiej, złożony z 24 okrętów rozmaitej wielkości, popłynął d.

24 b. m. na Archipelag. Dowodzi tą flotą znany oficer morski *Pepeghi*, który ofiarą znacznego żołdu skłonił wielu maytków chrześcijańskich do przyjęcia służby na jego okrętach.

Morea i Akarnania są już całkowicie w mocy powstańców. Nie ma wprawdzie wiadomości, czy twierdza *Patras* poddała się; jest atoli rzeczą pewną, iż to uczynić postanowiła. Według doniesień godnych wiary, które posłowie tutejsi z różnych stron odebrali, i które jednakowe szczegóły zawierają, osada turecka w *Koryncie* doznała srogiego losu. Przyciśniona głodem i nędzą, postanowiła zamknąć 400 ludzi w cytadelli, a z 5000 pozostałych przedrzeć się do *Patras*. Powstańcy otoczyli 1,200 z nich w przeprowie pod *Krata*, we wschodniej stronie *Vostizea*, i przymusi ich do poddania się, z jednym warunkiem, za chowania ich przy życiu; lecz nazajutrz w pień ich wycięto. (Wiadomość tę potwierdzają doniesienia nadesłane z *Korfu*.)

Kłeski wojska tureckiego, oblegającego *Mis-solungi* w Albanii, tak wielką wzbudziły trwogę, iż powszechnie lękają się utraty *Prevezzy*. (Obawa ta ustała podług doniesień z *Korfu*.) Sądzą jednak, iż rozkaz dany Baszy Skutaryyskiemu, aby z całą siłą zbroyną szedł na pomoc, nada zapewne inną postać tamecznym wypadkom.

Basza Egiptu przyrzekł znowu Porcie znaczne posiłki. Nie chcemy ich wyliczać: bo zdają się nam przesadzone. Tym czasem, wszelkie pogłoski o podstępnych widokach tego Baszy względem Porty, są niezawodnie fałszywe.

Od granic tureckich dnia 15 kwietnia.

(z *teyże gazety*.)

Wszystkie listy z okolic *Serés*, *Bitoglii* i *Saloniki* potwierdzają wiadomość o wylądowaniu greków na brzegi Macedonii.— Sławna greczynka *Bobelina* zatknęła swoje chorągiew śmierci na wyspie *Thasos*, z kąd turcy ustąpili.

W *Belgradzie* rozeszła się pogłoska, iż janczarowie, których sprawą było złożenie Wielkiego Wezyra, porwali syna i jedynego następcę Wielkiego Sultana, i sprowadzili go do swoich koszar.

Rząd grecki (jak słyhać) zawarł układ z ostatnią wyprawą, która wypłynęła z *Marsylii*, i zatwierdził ugodę, zawartą o pożyczkę dla niej w Niemczech i w Szwajcaryi. Niemcy weszli do *Napoli di Romania*; mała tylko ich liczba i to sami chorowici postanowili wrócić do domu. Niektórzy z nich wchodzą także do półków greckich uorganizowanych.

AMERYKA.

Hawanna dnia 15 lutego.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Mniemany Cesarz meksykański *Iturbide*, podług najpóźniejszych wiadomości z *Vera Cruza* pod d. 2 lutego, doznał losu, który oddawna przewidywano. Ze wszech stron przyciśniony, wystawiony na nieukontentowanie ludu, uznał za rzecz naidogodniejszą, po wycieńczeniu skarbu, zrzec się korony i powrócić do rzędu prywatnych ludzi. Oczekiwano szczegółów obszerniejszych przez fregatę hiszpańską *la Constitution*, która tu miała przybyć w połowie lutego. Wiadomo, że nowy rząd był ustanowiony podług planu, przyjętego w *Iguala*, w początkach rewolucyi. Cesarz zresztą był traktowany z wielką powolnością, i aż dotąd nie żądano nawet zdania rachunku z jego despotycznego rządzenia się, ani z nieszczęść, w które pogrążył wiele familii.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 28 apryla rubel srebrny 3 rub 81 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 65, stary r. 11 kop. 46, imperyal r. 37.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radea Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.